

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 201/2021-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Miroslava Duriša a Ladislava Dudítša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Mierová 1, Veľký Krtíš, proti postupu Špecializovaného trestného súdu takto

r o z h o d o l :

Konanie **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. januára 2021 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol okrem iného trestne stíhaný za spáchanie pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a b), ods. 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Na základe návrhu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bol sťažovateľ uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu č. k. 3 Tp 3/2020 zo 7. marca 2020 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

3. Uznesením Špecializovaného trestného súdu č. k. 3 Tp 3/2020 z 22. októbra 2020 (ďalej len „uznesenie Špecializovaného trestného súdu“) bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby. Podľa názoru sťažovateľa nie je zrejmé, o ktorej jeho žiadosti Špecializovaný trestný súd rozhodoval (o žiadosti z 5. septembra 2020, o žiadosti z 28. septembra 2020 alebo o oboch týchto

žiadostiach). O sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Tost 43/2020 z 10. novembra 2020 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“) tak, že táto bola zamietnutá podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

4. Sťažovateľ sa domnieval, že z odôvodnenia uznesenia Špecializovaného trestného súdu vyplýva, že tento rozhodol iba o žiadosti z 5. septembra 2020, čo má tiež vyplývať z uznesenia najvyššieho súdu. Podľa sťažovateľa Špecializovaný trestný súd nerozhodol o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 28. septembra 2020 napriek tomu, že predsedovi Špecializovaného trestného súdu podal sťažnosť na prietahy z 29. novembra 2020 podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľa Špecializovaný trestný súd nepostupoval v súlade s požiadavkou neodkladnosti a urýchlenia rozhodovania o dôvodnosti ďalšieho trvania jeho väzby, čím porušil zásadu trestného procesu zakotvenú v § 2 ods. 6 druhej vete Trestného poriadku. Zároveň Špecializovaný trestný súd podcenil význam § 79 ods. 3 tretej vety Trestného poriadku, ktorá jasne stanovuje, že o žiadosti o prepustenie z väzby sa musí bez meškania rozhodnúť. Pod pojmom „bez meškania“ preto nemožno chápať rozhodovanie o jeho žiadosti z 28. septembra 2020 v lehote dlhšej ako 2 mesiace (do podania ústavnej sťažnosti).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon v piatej a šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

6. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

7. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Dňa 26. marca 2021 bolo ústavnému súdu doručené podanie advokáta, ktorým oznámil úmrtie sťažovateľa v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Ako dôkaz predložil advokát aj úmrtný list vystavený 3. marca 2021 Matričným úradom v Trenčíne, v ktorom je uvedené, že sťažovateľ zomrel [REDAKOVANÉ].

9. Z charakteru konania o sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, ktorých povaha je výsostne osobná, vyplýva, že táto ochrana v zásade neprechádza na iné osoby. V prípade konania o ústavnej sťažnosti ide preto o konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľa domáhajúceho sa práv nemajetkovej povahy zásadne nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo. Toto konštatovanie platí aj v prípade sťažovateľa.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konanie o ústavnej sťažnosti z dôvodu úmrtia sťažovateľa zastavil podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 63 ods. 1 CSP a § 161 ods. 2 CSP (m. m. III. ÚS 142/2016, III. ÚS 251/2015, I. ÚS 197/2015).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2021

Libor DULEA
predseda senátu